

Скривена историја четрдесетог стиха — број два

*Сједињене Америчке Државе, Патриотски закон и пут ка пророчком
испуњењу*

Jeff Pippenger
2024-09-19

Завршили смо претходни чланак реченицом која је гласила: „Године 2001. влада
Сједињених Држава прогласила је Патриотски акт законом.“

„Многи, чак и међу онима који су укључени у овај покрет за наметање светковања недеље, заслепљени су у погледу последица које ће уследити из овог поступка. Они не виде да тиме ударају непосредно на верску слободу. Многи никада нису разумели захтеве библијске суботе и лажни темељ на којем почива установа недеље. Сваки покрет у прилог верског законодавства у стварности је чин попуштања папству, које је током толиких векова упорно ратовало против слободе савести. Светковање недеље дугује своје постојање као такозвана хришћанска установа ‘тајни безакоња’; а њено наметање биће стварно признање начела која су сам темељни камен римокатолицизма. Када наша нација буде тако одбацила начела своје владавине да донесе закон о недељи, протестантизам ће тим чином пружити руку папству; то неће бити ништа друго до давање живота тиранији која већ дуго жељно вреба своју прилику да поново скочи у делатни деспотизам.“ Testimonies, volume 5, 711.

1888. година представљала је тип 2001. године, и тада је уведен Блаиров закон, премда је његово неусвајање спречило да он говори у пророчком смислу. Он је постао знак 66. године н. е., опсаде која је започета, а затим тајанствено повучена. Када се разуме да постоје два испитна раздобља иконе звери, и да друго раздобље почиње законом о недељи у Сједињеним Државама, типолошки представљеним 321. годином, те да се то раздобље завршава када светски закон о недељи, типолошки представљен 538. годином, буде у потпуности спроведен; тада то у пророчком смислу захтева да почетак првог испитног раздобља иконе звери такође започне неком врстом типолошког представљања изрицања закона о недељи. Године 1888, Блаиров закон био је покушај да се наметне национални закон о недељи, а 1888. година означава време када анђео из осамнаестог поглавља Откривења силази и обасјава земљу својом славом.

Патриотски акт представља типизацију закона о недељи који отпочиње време испита у вези са иконом звери у Сједињеним Државама. Сједињене Државе говоре као аждаја у испуњењу Откривења, тринаесте главе, једанаестог стиха, када спроводе закон о недељи. Када буду спроводиле тај закон, говориће као аждаја, и тај закон о недељи означава да је икона звери у Сједињеним Државама у потпуности образована. У том тренутку Сједињене Државе су навршиле чашу свога времена милости, и национално отпадништво бива праћено националном пропашћу. У том тренутку Сједињене Државе престају да буду шесто царство библијског пророчанства, пошто је успостављено троструко јединство.

Алфа и Омега увек приказује крај заједно с почетком, а на почетку Сједињених Држава постојала су три пута када су Сједињене Државе пророчки проговориле, што је означило почетак Сједињених Држава као шестог царства библијског пророчанства. Декларација о независности из 1776. године, затим Устав из 1789. године, а потом Закони о странцима и побуни из 1798. године, означавају прва три пута када су Сједињене Државе пророчки проговориле. Свака од те три објаве представљала је говорење Сједињених Држава. Та три корака водила су ка 1798. години, почетку владања Сједињених Држава као шестог царства библијског пророчанства. Те исте три прекретнице на почетку Сједињених Држава представљају три прекретнице које воде ка завршетку владања Сједињених Држава као шестог царства библијског пророчанства.

Патриотски закон представља први од три пута када Сједињене Државе говоре док се приближавају свом завршетку као шесто царство. Трећи говор, који означава крај шестог царства, јесте недељни закон. Усред те историје покренута су Пелосијева суђења од 6. јануара, која су започела 2022. године. Та суђења представљала су непосредно одбацивање права утемељених у Уставу, јер су по својој природи била политичка, а правни прогон није био само фабрикација чињеница, него је у ствари представљао непосредан напад на „процедурално“ и „суштинско“ право, како је оно одређено унутар Устава.

Патриотски акт из 2001. године био је директан напад на „Клаузулу о правилном судском поступку“, која се појављује и у Петом амандману и у Четрнаестом амандману Устава Сједињених Држава. Оне прописују да нико не сме бити лишен живота, слободе или имовине без законитог судског поступка. То је било 2001. године, а 2022. године напад на Устав био је усредсређен и на „процедурални правилан судски поступак“ и на „суштински правилан судски поступак“. Реч „одбаци“ значи порећи, а Сестра Вајт указује да ће приликом доношења недељног закона у Сједињеним Државама свако начело Устава бити одбачено.

„Уредбом којом се, насупрот Божјем закону, намеће установа папства, наш народ ће се потпуно одвојити од праведности. Када протестантизам пружи своју руку преко понорног јаза да ухвати руку римске силе, када посегне преко бездана да се рукује са спиритизмом, када, под утицајем тог троструког савеза, наша земља одбаци свако начело свога Устава као протестантске и републиканске владавине и предузме мере за ширење папских лажи и обмана, тада можемо знати да је дошло време за чудесно деловање Сатане и да је крај близу.“

„Као што је приближавање римских војски било знак ученицима о предстојећем разорењу Јерусалима, тако и ово отпадништво може бити знак нама да је достигнута граница Божјег дуготрпљења, да је мера безакоња нашега народа пуна и да ће анђео милости ускоро узлетети, да се никада више не врати. Тада ће Божји народ бити бачен у оне призоре невоље и тескобе које су пророци описали као време Јаковљеве муке. Вапаји верних, прогањаних, уздижу се ка небу. И као што је Авелева крв викала са земље, тако и сада постоје гласови који вапе Богу из мученичких гробова, из морских гробница, из планинских пећина, из манастирских сводова: ‘Докле, Господару свети и

истинити, не судиш и не светиш крв нашу на онима што живе на земљи?”“

„Господ врши Своје дело. Цело небо је у покрету. Судија целе земље ускоро ће устати и оправдати Свој вређани ауторитет. Знак избављења биће стављен на људе који држе Божје заповести, који поштују Његов закон и који одбијају жиг звери или њеног лика.

„Бог је открио шта ће се збити у последњим данима, да би Његов народ био припремљен да се одупре олуји противљења и гнева. Они који су упозорени на догађаје који су пред њима не треба да седе у мирном ишчекивању надлазеће буре, тешећи себе мишљу да ће Господ заклонити Своје верне у дан невоље. Ми треба да будемо као људи који чекају свога Господа, не у беспосленом ишчекивању, него у озбиљном раду, са непоколебљивом вером. Сада није време да допустимо да нам ум буде обузет стварима од споредног значаја. Док људи спавају, сотона активно уређује прилике тако да Господњи народ не добије ни милост ни правду. Покрет за недељу сада напредује у тами. Вође прикривају право питање, а многи који се придружују том покрету ни сами не виде куда тежи та подземна струја. Његова исповедања су блага и привидно хришћанска, али када проговори, откриће дух аждаје. Наша је дужност да учинимо све што је у нашој моћи да одклонимо запрећену опасност. Треба да настојимо да разоружамо предрасуде стављајући себе у праву светлост пред народ. Треба да им изнесемо стварно спорно питање, и тако уложимо најефикаснији протест против мера које ограничавају слободу савести. Треба да истражујемо Писма и да будемо у стању да дамо разлог за своју веру. Пророк каже: ‘Безбожници ће радити безбожно; и ниједан од безбожника неће разумети; али ће мудри разумети.’“ Сведочанства, књига 5, 451, 452.

Сестра Вајт повезује недељни закон са неколиким путоказима последњих дана, и чинећи то, њене речи откривају „шта ће се догодити у последњим данима, да би Његов народ био припремљен да стоји против буре противљења и гнева.” Стога путоказе које она у овом одломку доводи у везу треба пажљиво испитати. Износим мисао да је тачка упућивања пророчка линија која је усредсређена на Устав Сједињених Држава, заједно са „говорењем” нације као међусобно повезаним симболом.

Тиме мислим да су Блеров закон 1888. године, Патриотски акт 2001. године и политички прогони које су спроводили демократе и глобалистички републиканци, почев од 2022. године, сваки понаособ представљали непосредно порицање два суштинска елемента Устава. Година 1888. представља наметање богослужења недељом, а затим, 2001. године, промену са енглеског права на римско право. Године 2022. било је нападно „материјално“ и „процесно“ право.

Материјално право одређује права и обавезе појединаца и организација, док процесно право утврђује поступак за решавање спорова и спровођење права и обавеза појединаца и организација. Закон одређује шта представља законито, а шта незаконито понашање и прописује казне за такво понашање. Материјално право обухвата многа правна подручја, укључујући кривично, грађанско и уговорно право.

Кривично право је одличан пример материјалног права. Кривично право одређује које се радње сматрају кривичним делима и казне за та дела. Грађанско право, међутим, уређује

спорове између појединаца и организација, као што су повреда уговора, телесна повреда или имовински спорови.

Материјално право се обично уређује законима, прописима и судском праксом. Закони су правни акти које доносе законодавна тела, као што су национални парламенти или државна законодавна тела, а прописи су правила и поступци које доносе управни органи. Судска пракса је право које судије стварају својим тумачењем закона, прописа и Устава.

Процесно право односи се на правила која уређују правни поступак. Оно одређује како се предмети крећу кроз правни систем, од почетног подношења тужбе до коначног разрешења. Процесно право обухвата разне правне области, укључујући парнични, кривични и управни поступак. Сврха процесног права јесте да обезбеди да правни поступак буде правичан и делотворан. Оно пружа оквир за решавање спорова и обезбеђује да сви који су укључени у правни поступак, укључујући судије, адвокате и странке у поступку, знају шта се од њих очекује.

Материјално и процесно право намењени су да заједно делују како би се обезбедило да правда буде задовољена. Материјално право одређује права и обавезе појединаца и организација, док процесно право утврђује поступак за решавање спорова и спровођење тих права и обавеза. Другим речима, материјално право одређује шта је законито, а шта незаконито понашање, као и последице незаконитог понашања, док процесно право прописује како се та правна питања решавају.

Године 2001, Патриотски акт укинуо је право на habeas corpus. „Habeas corpus“ је латински израз који се преводи као „имаћеш тело“. Он се односи на правно начело које штити појединце од незаконитог притварања тиме што захтева да суд испита законитост нечијег лишавања слободе. Habeas corpus је основно право у многим правним системима, нарочито у онима који су под утицајем енглеског обичајног права. Оно обезбеђује да неко лице не може бити задржано у притвору без оправданог разлога и омогућава му да пред судијом оспори законитост свог притварања.

„Клаузула о прописаном правном поступку“ јавља се и у Петом амандману и у Четрнаестом амандману Устава Сједињених Држава. Њима се прописује да нико не може бити лишен живота, слободе или имовине без прописаног правног поступка. Судови су развили две гране доктрине прописаног правног поступка: процесни прописани правни поступак и материјални прописани правни поступак. Године 2001, Патриотским актом habeas corpus је укинут као право, а енглеско право је замењено римским правом. Енглеско право одређује да се лице сматра невиним док му се не докаже кривица, а римско право утврђује да се лице сматра кривим док му се не докаже невиност. У Пелосијевим процесима из 2022. године, и процесни и материјални прописани правни поступак били су погажени. И материјално право и процесно право били су примењени у Пелосијевим процесима управо супротно њиховој намераваној уставној сврси.

Разлика између суштинског правичног поступка и процесног правичног поступка лежи у различитим аспектима права и правних овлашћења које сваки од ових појмова штити у

оквиру Устава Сједињених Америчких Држава, нарочито према клаузулама о правичном поступку из Петог и Четрнаестог амандмана.

Материјални *due process* тиче се основних права и слобода у која власт не може задирати, без обзира на поступак који се примењује. Он штити одређена права од мешања државе чак и када су испоштовани одговарајући поступци. Материјални *due process* обухвата права која се сматрају основним, као што су право на приватност, право на склапање брака и право на подизање сопствене деце. Та права су заштићена од државног уплитања, осим ако постоји нарочито важан државни интерес. Он служи као ограничење власти државе, обезбеђујући да закони и прописи не нарушавају основне слободе.

Процесна дужна правна процедура тиче се поступака које држава мора да следи пре него што појединца лиши живота, слободе или имовине. Она обезбеђује да појединци добију правичан и непристрасан третман кроз одговарајуће правне поступке. Процесна дужна правна процедура захтева да држава, пре него што некога лиши његових права, следи одређене кораке или поступке, као што су давање обавештења, правично саслушање и могућност да буде саслушан. Она наглашава методе путем којих се закони спроводе, обезбеђујући да држава поступа на праведан и непристрасан начин.

Правосудни рат који се испољио откако су започела Пелосијева суђења представља порицање и материјалног и процесног правичног поступка. Основна права америчких грађана била су отворено и успешно ускраћена. Операције под лажном заставом и отворена корупција агенција Сједињених Држава познатих по словним скраћеницама редовно су разобличаване још и пре него што су Пелосијева суђења започела, али правни поступци којима су се служили глобалисти из обеју странака откако су Пелосијева суђења започела представљају јасно показивање разарања процесног правичног поступка.

Раније у чланку читали смо: „Сваки покрет у прилог верском законодавству у стварности је чин попуштања папству, које је током толиких векова непрестано ратовало против слободе савести. Светковање недеље дугује своје постојање као такозвана хришћанска установа ‘тајни безакоња’; а њено наметање биће стварно признање начела која су сам угаони камен римокатолицизма. Када наша нација тако одбаци начела своје владавине да донесе закон о недељи, протестантизам ће тим чином пружити руку папству; то неће бити ништа друго до давање живота тиранији која већ дуго жељно вреба своју прилику да поново пређе у активно деспотство.”

У историјској линији која се може приказати помоћу Устава Сједињених Америчких Држава постоје три посебна оријентира који представљају неки елемент Устава и на почетку и на завршетку историје Сједињених Држава. Сваки од та три оријентира јесу политички поступци, и стога симболизују говор Сједињених Држава. Трећи од та три оријентира на почетку, који је обележио 1798. годину, били су Закони о странцима и побуни, а трећи од тих оријентира на завршетку јесте тренутак када Сједињене Државе наметну закон о недељи и проговоре као аждаја у испуњењу Откривења, тринаеста глава, једанаести стих.

Пророчка историја Сједињених Држава почиње онда када је, као што је представљено земљом, отворила своја уста и прогутала бујицу змајевог прогонства.

И змија испусти из својих уста за женом воду као реку, да учини да је река однесе. И земља поможе жени, и земља отвори своја уста, и прождре реку коју аждаја испусти из својих уста. Откривење 12:15, 16.

Године 1776, звер који је требало да изиђе из земље и коначно постане шесто царство библијског пророчанства 1798. године, прогутао је бујицу прогона усмерену против Божјег народа оснивањем нације са Уставом који је устао против тирана европског краљевског достојанства и тирана папске цркве.

Декларација независности из 1776. године представљала је праслику Патриотског закона из 2001. године. Устав из 1789. године представљао је праслику Пелосијевих суђења која почињу 2022. године. Закони о странцима и побуни из 1798. године представљали су праслику закона о недељи у Сједињеним Државама.

Проглас независности од стране америчких патриота 1776. године представљао је објаву губитка независности Патриотским актом из 2001. године. Устав из 1789. године представља Пелосијеве процесе који почињу 2022. године. Закони о странцима и побуни представљају недељни закон. Историја одбацивања сваког начела Устава представља постепено обарање Устава које се окончава недељним законом.

Све ове линије усклађују се у скривеној историји четрдесетог стиха једанаестог поглавља Данила. У овом чланку навели смо четири пасуса из 5. свеске Сведочанстава, 451, 452.

Пажљивије ћемо размотрити те одломке у следећем чланку.